

Voto

ALGEMENE STUDENTEN RAAD

Weekblad. Jaargang 11, '84-'85.
Nr. 7, dd. 8 november 1984.

Verantw. Uitg.: Paul Bijmans
's Meijersstraat 5, 3000 Leuven.
Tel. 016/22.44.38.

Veto is een publicatie van de Algemene
Studentenraad van Leuven.

Nieuwe telefoonnummers

Sociale Raad: 016/22.95.41

Kringraad: 016/22.31.09

Veto: 016/22.44.38

EN VERDER...

Lezersbrieven	2
Boff (part 2)	2
Slagen in L & W	3
Raad van State	3
Acco	4
Dito'Dito	5
New wave	5
Belgium Mythology	5
Graduaat godsdienst	6
Studentenvertegenwoordiging	6
Vrouwenhuis	7
Strip	7

Louvain-la-Neuve

Veel massa, maar waar is de sport?

Louvain-la-Neuve is doorgaans een vrij doodse stad. Eén der weinige keren dat hierin verandering optreedt, is bij gelegenheid van de 24 uren van Louvain-la-Neuve: een massasportmanifestatie per fiets. Een gebeurtenis die voor velen een hoogtepunt van het jaar vormt. Niettemin kunnen bij de organisatie en de toekomst van dit spektakel enige kanttekeningen gemaakt worden.

dig nieuwe fiets gehaald worden in Leuven. Tijdens deze ogenblikken wordt vaak ten onrechte op de mechanici van dienst gescholden. De Leuvense ploegen kregen ondertussen ook met een totaal onverwacht probleem af te rekenen: een elektriciteitspanne op Place Leclercq verstoorde een tijd lang alle werkzaamheden. Zelfs met hulp van de organisatoren duurde het een tijd voor hieraan verholpen kon worden, mede doordat een sleutel zoek was geraakt en LLN maar één elektricien kent. Deze laatste is natuurlijk ook niet van de domste en legt tijdens de 24 uren alvast zijn telefoon van de haak.

Veiligheid

De organisatoren kan men ondertussen wel "moderne laksheid" verwijten. De veiligheidsmaatregelen lieten nogal te wensen over. Op sommige plaatsen was er een schrijnend gebrek aan dranghekkens en strobalen. Zo stond er ergens midden op het parcours een stoere betonpaal mooi ingepakt in strobalen, tot op één meter boven de grond. Rijdt daar een fietser tegenaan, dan wordt de fiets lekker zacht opgevangen. Over de fietser zelf zwijgen we liever. Valhelmen zijn in tegenstelling tot de Leuvense kwistax-races helemaal niet verplicht. Hoeft het gezegd dat de hulpdiensten dan ook hun handen vol hadden.

Het veiligheidsprobleem is des te akuter wegens de massa volk op de omloop. Voeg immers nog een 50.000 mensen in min of meer beschonken toestand aan het gebeuren toe en het recept is compleet. Naargelang de avond vordert stijgt het aantal TD's immers op exponentiële wijze. En het bier gaat echt zeer vlot van de hand.

Le Mans

Bij deelnemers waren er dit jaar heel wat Leuvense ploegen. Traditiegetrouw (toch al drie jaar) horen daarbij VTK en Klio. Maar ook andere fakulteiten beginnen dit gebeuren te ontdekken. Daarvoor kunnen wij gerust naar de eindstand verwijzen.

Al deze ploegen hokten samen op de Place Leclercq, waar mensen van het VTK in de loop van de vorige dag al begonnen waren met de voorbereidingen van al het materiaal. De organisatoren stellen immers zelf geen materiaal ter beschikking. Hiervoor moeten de deelnemers zelf zorgen. Vandaar ook de deelname van allerlei knotsgekke vehikels: rijdende banaan, een bierkratje, een rijdende trap, een Pope-mobiël... De Leuvense ploegen getuigden ter zake van meer echte competitiegeest.

De start van het gebeuren verloopt in Le Mans-stijl. De 270 fietsen staan netjes op een rij. De berijders staan enkele honderden meters verder staanteklaar. Dit jaar werd het gebeuren overigens symbolisch vijf minuten stilgelegd bij de start. Het voortbestaan van de 24 uur wordt immers bedreigd door de unief, bezorgd omwille van de vele ongevallen en het overmatige drankgebruik. Deze bezorgdheid kan men overigens moeilijk onrecht noemen. Bij de start mengen de waaghallen zich dan ook dadelijk tegen een dui/zelingwekkende snelheid tussen de mensenmassa. De Leuvense ploegen namen eerder een voorzichtige start. Het VTK en Medika slaagden erin naar het einde toe toch een plaatsje in de voorste geleiders te bemachtigen. Het VTK is trouwens de eerste ploeg uit Leuven die een podiumplaats wist te bemachtigen.

Deze prestatie krijgt nog meer reliëf als men rekening houdt met de nodige dosis pech die de Leuvense ploegen overviel. VTK leende aan Klio een voorwiel, aan VRG een stel trappers en voor Landbouw moest zelfs een volle-

Zelfs Toetanchamon had moeite om de berg op te raken... (foto Veto)

Volgens sommigen was het hele gebeuren dit jaar trouwens minder succesvol dan de voorgaande jaren. De vraag stelt zich inderdaad of het nog allemaal zo hoeft. Kan het echt niet minder beestig, met wat minder laderzatterij en wat meer fietserij? Echte kritici stelden trouwens dat in een tijd van crisis en ekologischer bedachtzaamheid juist de excessen van dit grootschalige fenomeen de studentenpopulatie in een kwaad daglicht plaatsen.

Busdienst

In Leuven zelf wordt de sportmanifestatie van Louvain-la-Neuve nochtans pas goed ontdekt. Het is dan ook zeer jammer dat met de busdienst problemen rezen. Aanvankelijk zou één bus (met ochtarme 54 plaatsjes) om het anderhalf uur aan de Thier het volk ophalen. Op verzoek van het VRG besliste men naderhand ook aan het Ladeuzeplein een sekundaire stopplaats in te lassen. Deze bus werd

slechts in allerijl ingelegd door Sportraad, nadat Ekonomika dinsdag (de week te voren dus) had laten weten dat hun gesponsorde busdienst niet zou doorgaan. Nochtans, een dag daarvoor wist Ekonomika op de sportraadvergadering met 100% zekerheid te melden dat hun gesponsorde busdienst in orde zou komen. Begrijp wie begrijpt kan.

In elk geval stopte de noodbus bijna alleen op het Ladeuzeplein en sloeg de hoofdstopplaats parmantig over. Toch wel een grof misverstand tussen Sportraad en VRG dat deze sekundaire stopplaats had aangevraagd. Aan de Thier wachtte men dus uren voor niets. Eén stopplaats is overigens al moeilijk genoeg, zoals bleek bij het vertrek uit Louvain-la-Neuve. Uren wachten en heuse vechtpartijen als de bus er dan eindelijk was. Met wenende meisjes in de pletsende regen als de bus weer weg was. Galanterie past de heren inderdaad niet noodzakelijk meer in deze tijd van het "recht van de sterkste". Zo wordt het beetje sfeer toch nog vergald. Hopelijk volgende jaar beter.

(artikelje samengeklut uit bijdragen van: Guido Breens, Johan Clerix, Erik Fauconnier, Bert Malliet)

UITSLAG

	aantal ronden
1. Sportkot LLN	103
2. Vla-vla	95
3. VTK 1	94
17. Medika	82
34. Landbouw	76
38. Klio	74
62. VRG	68
131. VTK 2	46
212. Appoloon (Sportkot)	17

11.11.11-studentenprojekt Steun aan de vluchtelingen in Somalië

De 11.11.11-week is haast rond. Toch zijn we aan sommigen hun aandacht ontglipt. Niet iedereen weet precies hoe 11.11.11 opgevat is. Velen menen het te vereenzelvigen met "het duitje in het zakje doen", kwestie van het geweten te sussen.

11.11.11 is het jaarlijks solidariteitsgebeuren met de derde wereld, georganiseerd door het nationaal Centrum voor Ontwikkelingssamenwerking (NCOS). Het NCOS is een pluralistische koepelorganisatie en als vzw onafhankelijk van de staat.

11.11.11 kan rekenen op steun en medewerking van scholen, verenigingen, gemeentelijke komitees van vrijwilligers en gemeentebesturen doorheen gans Vlaanderen. Ook in het Leuvense

De aktie bevat drie luiken: sensibilisering omtrent het jaartema, projektwerking door concrete informatie te brengen en geld in te zamelen voor het gekozen projekt en tot slot het politieke luik (dit jaar protest tegen het Belgisch Zairebeleid).

Kulturele eigenheid

Dit jaar werd het centrale tema *Macht - Tegenmacht*. Wie over ontwikkelingsproblematiek wil praten, kan niet om de macht heen. Telkens weer blijkt hoe scheefgetrokken machtsverhoudingen hun stempel drukken op het dagelijks leven van gewone mensen hier en in de derde wereld. Ontwikkeling is tegenmacht opbouwen, groeiend vanuit de kulturele eigenheid van de betrokkenen. De opgave is dus zowel hier als in de derde wereld de rangen sluiten en volgens de lokale mogelijkheden en beperkingen, meer greep proberen te krijgen op de eigen omgeving en leefsituatie.

De studenten kozen uit de projectenbrochure een landbouwhervormingsprogramma voor vrouwen uit de Hiranstreek. Deze groep, zoals de meeste andere vluchtelingengroepen elders in Somalië, zijn in oorsprong afkomstig uit het buurland Ethiopië. Hun streek van afkomst, de Ogaden, was omtrent de jaren '77-'78 inzet van een gewapend grenskonflikt tussen die twee landen.

Vorming

Deze vluchtelingen, het betreft vooral vrouwen en kinderen, zijn totaal afhankelijk van de internationale hulpverlening en de Somalische regering. Op initiatief van het "family life center" wil men de vrouwen van het vluchtelingenkamp in Jalalapsi een vorming op het vlak van de tuinbouw geven.

Dit projekt beoogt voornamelijk de ondersteuning van het vormingsprogramma en het ter beschikking stellen

van klein landbouwmateriaal. Het projekt wil tenminste gedeeltelijk voorzien in de voedselbehoeften van de vluchtelingen en hen minder afhankelijk maken van hulp van buitenuit.

Verder willen we nog twee facetten extra belichten.

Troefkaart

Het eerste is de problematiek van de macht. Het blijkt dat de vluchtelingen in Somalië vaak een troefkaart zijn in het internationaal spel. Maar van veel groter belang zijn de interne verhoudingen, nationaal en regionaal. Maar al te vaak vergeter? We dit. Of dienen we niet te zeggen "naar al te graag"? Bepaalde gebeurtenissen en standpunten worden overbelicht en we interpreteren bepaalde akties om ze in te passen in het vooropgezet schema van neo-kolonialisme of neo-imperialisme. We menen dan, niet zonder enige trots voor ons pionier inzicht, het zoveelste bewijs te vinden dat de USA dot of de su dat...

Dat het hier wel degelijk om een ontwikkelingsprogramma gaat, is het tweede element. Volgende vraagstukken zijn aan de orde. Hoe ontwikkelt en beschermt een volk zijn kulturele identiteit? Voor welk ontwikkelings-

LEZERSBRIEVEN

Alle lezersreacties kunnen bezorgd worden op de eerste verdieping van 't Stuc, Van Evenstraat 2d, 3000 Leuven.

De brieven moeten betrekking hebben op in Veto behandelde onderwerpen of op Leuvense (studenten)actualiteit, en ondertekend zijn met naam, studiejaar en adres. Wie liever niet heeft dat zijn naam gepubliceerd wordt, moet dit duidelijk motiveren.

Brieven die langer zijn dan 25 regels van 68 aanslagen (spaties inbegrepen; dit komt overeen met ca. 1 getikte blz. met een dubbele interlinie) worden in principe ingekort.

TAK en rechts

In het verslag over het TAK-optreden n.a.v. het bezoek van W. Martens aan Leuven op 16 oktober jl. en de weergave van het gesprek met onder-

getekende (Veto 5) wordt op spijtige wijze een kontradictie gesuggereerd tussen enerzijds het ijveren van TAK voor een democratische vorm van zelfbestuur, anderzijds de aanwezigheid van groeperingen als NSV, Voorpost, Vlaams Blok op manifestaties van TAK. Graag volgende aanvulling.

1. Een groepering die deelneemt aan de manifestaties van TAK, schaarft zich achter de standpunten die door TAK i.v.m. het tema van de aktie of betoging worden ingenomen. Dit geldt dus evenzeer voor NSV als voor Arbeid of VUJO. Eric Crommelynck, nationaal TAK-voorzitter, heeft terzake nooit aan duidelijkheid te wensen overgelaten (cfr. perkonferentie-april 1982, perkonferentie december 1983, interview in de TAKTIVIST augustus 1984).

2. Het TAK heeft steeds een onafhankelijke koers gevaren en zal dat blijven doen. Dit werd en wordt als basisprincipe vooropgesteld in de opeenvolgende TAK-manifesten van 1972 tot 1984.

3. Men staart zich teveel blind op de

deelname van de groeperingen aangehaald in de inleiding aan TAK-organisaties. Dit blind staren gebeurt zelden goedschiks, bijna altijd kwaadschiks: bij gebrek aan gefundeerde argumenten om TAK-doelstellingen en akties te bekritisseren, kreëert men het spookbeeld van infiltratie binnen TAK van ekstrem-rechtse elementen, waarbij men aan punten 1 en 2 opzettelijk voorbijgaat en bovendien het aandeel van rechtse groepen in de TAK-manifestaties schromelijk overdrijft. Zo bijvoorbeeld heeft NSV aangekondigd niet deel te nemen aan de TAK-amnestiefakkeltoch van 14 november a.s. terwijl de tegenpartij al een hetze-kampanje begonnen is onder het motto dat... NSV de organisator is!

4. Het is de sterkte en de zwakte van TAK dat het een overkoepelend orgaan kan vormen waarbinnen verenigingen van verschillende strekkingen kunnen aantreden; sterkte om tot een krachtadiger inzet en mobilisaties te komen, zwakte omdat TAK zich geen ideologische profileratie en geen politiek verlengstuk kan (en wil) permitteren. Het is een speerpuntgroep waarvan de drukingskracht door de politieke verantwoordelijken van de bestaande partijen moet worden vertaald.

Bruno Huygebaert

gedrag. "Bekering" is overigens het meest gebruikte woord. Men onderkent bij de bevrijdingsteologen een overdreven aandacht voor de structuren en te weinig aandacht voor persoonlijke bekering.

"Een valse tegenstelling", beweert Houtaert. Daemen legt uit dat onze beschaving hyper-geïndividualiseerd is maar dat Indio's hun levensproces niet los kunnen zien van dat van de gemeenschap. "Zijn het Indio's waar hij over gelezen heeft of Indio's die hij gekend heeft", vraag ik mij af.

De Schryver geeft toe dat de bevrijdingsteologen nu wel wat fel in het andere uiterste vallen, maar dat is begrijpelijk als reactie. Reactie op het godsbeeld dat stamt uit de Verlichting en dat God tot privé-bezit voor de rijken heeft gemaakt. Dat het niet-geïndividualiseerde godsbeeld van vóór de Verlichting duizenden mensen op de brandstapel heeft gebracht, is blijkbaar vergeten. Zoals Nicaragua vandaag zowel rechts als links Vietnam moet doen vergeten.

Inquisitie

Bij het naar huis gaan, vraag ik mij af of dit nu een verloren avond is geweest. Dat de "kwestie Boff" vastloopt in zijn eigen tegenstellingen en beide partijen in een patstelling manoeuvreert, is mij al lang duidelijk: Ratzinger is boos op Boff, niet omdat deze onrechtvaardige structuren wil te lijf gaan, wel omdat hij dat wil doen met adequate — dus marxistische — denkpatronen. Ratzinger zelf is hoofd van de Congregatie van de Geloofseer. Dat is een moedere naam voor Heilig Officie. Heilig Officie was een andere naam voor Inquisitie.

Ratzingers (en Woityla's) voornaamste troef tegen Boff is dat totnogtoe elke marxistisch-georiënteerde revolutie op een eigentijdse (en van de Roomsgekoopte) Inquisitie is uitgelopen. Het drama is dus dat zowel Boff als Ratzinger 'elk op hun manier gelijk hebben: zij staan — als iedereen in deze wereld — voor een

acco kopiedienst

nieuw adres

acco
NR 129

acco
NR 134

acco
nr 13

DEKENSTRAAT

VESALIUSSTRAAT

leuven centrum

wegens uitbreiding

onmogelijke keuze tussen links en rechts. En welke keuze zij ook maken, zij zitten fout. Boff en de zijnen kun je wel nog nageven dat zij hun (linkse) keuze eerlijk en openlijk maken, terwijl Wojtyla en Ratzinger duidelijk met dubbele tong spreken.

Het meest verbazende is dan ook niet dat het Vatikaan allerhande progressieve theologen op de nek zit; het meest verbazende is dat er nog steeds zoveel mensen zijn die zich daar

druk over maken. "Ik wil over de pil nog zwijgen, omdat zijn veto mij niet raakt", zong Hugo Raspoet, eind zestiger jaren. In *evviva il papa*, een lied dat op de BRT verboden werd. Met als besluit: "Maar is het niet ontzettend zielig, dat hij zich zo belachelijk maakt."

Vele mensen vinden blijkbaar nog steeds van niet. De behoefte aan een vaderfiguur kan toch groot zijn.

Eddy Daniëls

Debat "Boff? Tof" Een maat voor niets

Maandagavond, 22 oktober: vijfhonderd man in de Grote Aula. Je kunt er niet naast kijken. Wie zei er ook weer dat godsdienst of sterven na dood is? Verhoofstadt in persoon bracht vorig jaar amper hondervijftig toehoorders op de been en zijn linkse antipodes moeten al jaren teren op de Gouden Eeuw met bomvolle zalen voor "volksvergaderingen". Vijfhonderd man voor een debat over theologie, Bevrijdingsteologie, om precies te zijn. De mensen verwachten daar blijkbaar wat van. Vorige week kon je reeds een uitgebreid verslag vinden tussen deze bladzijden. We komen er deze week even op terug, met enkele bedenkingen. Eerste spreker, prof. Georges De Schrijver, theolog-dogmaticus: "Ik zal er een verhaal van maken", beloofde hij "zoals de basiswerkers dat doen in Latijns-Amerika." Dure woorden blij-

ven ons inderdaad bespaard; maar er is weinig ter vervanging: de prof blijft vaag, o zo vaag. Over "de bevrijdende kracht van het geloof" en "de God van het leven"; of over "een spontane solidariteit in blijheid" en "inzet als voedsel voor bezinning en viering". Geen dure woorden. Maar wat moet je ermee?

Wat moet je ermee in de favella's van Rio of in de Limburgse mijnen? Ik was vorig jaar in Rio en ik zag er de "armen": het waren niet de lammetjes die vroom zitten te wachten op de zoete praatjes van basiswerkers; ik zag kinderen als ratten en ik had schrik dat ze mij naar de keel zouden vliegen; en ik zag flikken, gure, zwaarbewapende flikken, en ik was blij dat ik ze zag. Kerkeruiewing? De levende Kristus? Sta me toe sceptisch te zijn; en iets concreter uitleg te vragen.

Maar misschien zou de volgende spreker — Frans Daemen — daarvoor zorgen. Hij werd voorgesteld als iemand "die drie jaar pastoraal werk in Bolivia achter de rug heeft". "Dat kan boeiend worden", fluisterde een meisje achter mij.

Opgewarmde soep

Frans Daemen werd niet boeiend. Hij zei geen woord over zijn praktijk in Bolivia. Gaf wel een hakkende historische van het ontstaan van de bevrijdingsteologie. Had ik ook kunnen doen. Kan je in boekjes lezen.

Tenslotte François Houtaert. In de zestiger jaren "de rode kannunnik", toen hij de zalen afdeilde tegen de USA in Vietnam. Auteur van een scherp artikel tegen de praktijken van kardinaal Ratzinger in *Le Monde Diplomatique*, nog voor het verhoor van Boff. Een moedig man. Die vandaag in Nicaragua zoekt wat Vietnam hem niet geboden heeft. Als zoveel. Nog steeds op zoek naar de *Civitas Dei*. Maar zonder lessen te trekken. Als hem achteraf de vraag gesteld wordt: "Hoe een diktatuur van links vermijden na één van rechts?", dan antwoordt hij: "Voor wie er diktatuur en wie is er bevrijd?". Opgewarmde soep die uitvoerig te lezen staat in Lenins *Staat en Revolutie*. Sympatiek allemaal. Maar o zo voorspelbaar.

"Stoute" discussie

Tijdens de pauze moet ik mezelf bedwingen om niet naar huis te gaan. Misschien zullen de vragen van het publiek het debat opentrekken? Een dik kwart van het publiek blijkt er niet zo over te denken en is verdwenen. De discussie breekt inderdaad niet open.

Er zijn "stoute" vragen: over de "bekering van de bisschoppen" en over het bezoek van de paus en eventuele akties. Het publiek ginnegapt als ondeugende schoolkinderen: blijkbaar staat onderdanigheid voorop, zelfs tot in het "kerkkritisch",

KOLOFON
Vetoo, jaargang 11 nr. 7
dd. 8 november 1984

Redaktie
Peter Mostrey, Bart De Moor, Noël Herteleer, Polleke Bijns, Dirk De Naegel

Hoofdredakteur
Polleke Bijns
Redaktiesekretaris
Filip Huyzentruyt

Medewerkers
Monica Gundrum, Bart Keunen, Wim Geleyn, Pascal Lefèvre, Peter Mombaerts, Evert Dierickx, Bert Malliet, Gerd Franssens, Wouter Colson, Eddy Pollers, Peter Breugelmans, Eddy Daniëls, Hans Van Cauwenberghe, Tom Dumon, Bert Peleman

Foto's en doka
Didier Wynants
Zetwerk en layout
Jan Loyens, Polleke Bijns, Dirk De Naegel, Ria De Schutter, Filip Huyzentruyt, Carl Van Mol

Drukkerij
Rotatyp, Brussel
Oplage
8000 eks.

Redaktieadres
's Meiersstraat 5
3000 Leuven
016/22.44.38

Abonnementen
120 fr (studenten)
250 fr (niet-studenten)
KB 431-0079541-68

Slaagkansen L & W gedaald Waarom ben je niet geslaagd, mijn zoon?

De slagingspercentages in de fakulteit letteren en wijsbegeerte nemen (zoals vorige week reeds gezegd) schrikwekkend af. Algemeen was er een daling van ca. 50% naar 42% (voor meer specifieke cijfers verwijzen we naar de tabel). Het onderzoek naar de oorzaak van deze daling heeft niet de bedoeling wetenschappelijk te zijn. Wel wil het een idee geven van enkele 'algemene' opinies bij studenten en monitoren.

De prof, pa

Eén mogelijkheid is de oorzaak in de schoenen van de profen te schuiven. We vonden deze mening vooral bij geïnterviewde studenten. Aan het woord zijn twee studenten germaanse filologie.

Mogelijke redenen voor een daling van de slaagkansen bij L & W verschillen naargelang de bron. (foto Veto)

Student 1: «Omdat het nu het tweede jaar is dat we een laag slagingspercentage hebben, kan men niet meer zeggen dat het ligt aan een slecht jaar. De oorzaak moet gezocht worden in een verzwaring van het studieprogramma. Er zijn vakken bijgekomen.»

Veto: *Zou het niet kunnen dat de studenten nu dommer zijn, of dat de meer intelligente studenten naar economie gaan omdat die richting beter in de markt ligt?*

Student 1: «Ik denk het niet. In ieder geval kan dat niet op één of twee jaar gebeuren.»

Student 2: «Ik heb gehoord dat ze in germaanse aan het toedraaien zijn op de examens. In '83 zijn ze daarmee begonnen omdat ze toen inzagen dat er teveel studenten zijn.»

Veto: *Op de fakulteitsraad werd dat meer intelligente studenten naar economie gaan omdat die richting beter in de markt ligt?*

Student 2: «Dat kan zijn, maar toch: de eisen zijn veel zwaarder geworden. Sommige vakken eisen meer en meer naarmate de jaren verstrijken. Bijvoorbeeld Engelse taalkunde en enkele oefeningen zijn zwaarder geworden.»

Voor de studenten is de belangrijkste oorzaak dus de stijging van de studiedruk.

De studenten

Wat de oorzaak studiedruk betreft zijn de monitoren het helemaal niet met de studenten eens.

Creten (monitor Germaanse filologie): «De lichte daling t.o.v. vorig jaar (3%) kan wel een gevolg zijn van het verzwaren van het studieprogramma, maar de bruuske daling in '83 niet.»

Creten wordt hierin bijgetreden door Truyen, monitor filosofie: «De daling kan niet liggen aan een toename van de studiedruk. Je kan al in de oefeningen merken wie zal slagen. Het is wel zo dat de studiedruk toe-

genomen is, maar dat is ook zo in de humaniora. De eisen aan de universiteit verzwaren, maar de eisen in de samenleving verzwaren ook. Voor sommige groepen kan de verzwaring van de studiedruk wel een oorzaak zijn, maar niet voor filosofie, omdat je daar eigenlijk niet zo'n grote studiedruk hebt.»

Prof. Cloet (prof en monitor bij geschiedenis) volgt ook: «Ik zie niet in dat er iets veranderd is aan de cursussen tegenover de vorige jaren.»

Eksamineren en deliberatiecriteria

Bij de monitoren én profen heerst de absolute overtuiging dat er aan de deliberatiecriteria of de wijze van eksamineren niets veranderd is, dit in tegenstelling met wat de studenten hierover denken.

Creten: «Ik geloof niet dat de criteria bij het eksamineren veranderd zijn. Wat de deliberatiecriteria betreft,

wet ik zeker dat die niet verzward zijn.»

Cloet: «De deliberatiecriteria zijn dezelfde gebleven. Het puntengewicht verschilt van prof tot prof, maar het niet goed in de arbeidsmarkt liggen van geschiedenis mag niet meespelen in de beoordeling. Het toekennen van de punten kan vrij objectief gebeuren. Ik zou willen dat de normen voor het beoordelen zouden kunnen geobjektiveerd worden, dat we daar meer zekerheid over hebben, maar dat kan natuurlijk nooit.»

Dat zei ook student 2: «Een reden die kan doorwegen is dat iedereen naar de universiteit moet komen. Mensen die niet echt weten wat ze willen doen, zeggen: 'We doen niet dit, we doen niet dat, dus germaanse blijft over'. De daling heeft zeker te maken met motivatie. Als je verkeerd gekozen hebt, moet je sterk zijn om verder te gaan.»

Werken de studenten minder hard?

Creten: «Mijn ervaring is dat men in de eerste kan heel hard werkt. Wat me wel opgevallen is, is dat de studenten iets vlugger opgeven in de loop van het jaar of tijdens de examens. Er zijn ook veel meer mensen die zich niet meer inschrijven voor een tweede zittijd.»

Vooropleiding

Cloet toont een tabel voor geschiedenis: «Je ziet, van de mensen die uit type II van de humaniora komen (het oude), slaagde 48% en van het VSO slaagde slechts 23%. Ik ga dat al drie jaar na en telkens is 33% geslaagd uit het VSO en 53 à 55% uit het niet-VSO-onderwijs. Aan wat ligt dat? Wij weten het ook niet!»

Creten: «Volgens mij kan het niet aan de vooropleiding liggen. Je hebt wel bepaalde groepen die beter presteren dan andere (bijvoorbeeld latijn-wiskunde, latijn-grieks) en groepen die minder goed presteren (wetenschappe-

lijke B, menswetenschappen, en ook bidders dien in het eerste jaar minder dan 45% behaalden). Nu, de eerste groep is toegenomen tegenover de tweede. Daar kan het dus niet aan liggen.»

Misschien krijgen we zwakkere mensen uit de sterkere richtingen. Het lijkt niet onmogelijk dat mensen die zich sterk genoeg voelen, ingenieur gaan studeren of economie. Een tweede mogelijkheid is dat de studenten die vroeger naar het rentegaat

Bisstudenten

Creten: «Het slagingspercentage van de bisstudenten is nog altijd hetzelfde. Wanneer je als student bis in het eerste jaar onder de 40% haalde, heb je 1 kans op 5 om in je bisjaar te slagen. Had je méér, dan stijgen de kansen tot 1 op 2.»

Truyen: «Het gebrek aan maturiteit hangt samen met het onverantwoord beginnen aan een bisjaar. Als je geen keuze wil stellen, ga je bissen, omdat je anders moet beginnen kiezen. Het probleem is dat de bidders de 50% niet halen en dus zorgen voor een daling van het slagingspercentage.»

Cloet: «Met de bisstudenten heb je ook iets eigenaardigs. Sinds lang is het aantal bisstudenten die slagen ongeveer hetzelfde als het aantal nieuwlevende die slagen. Dat vind ik het jammerste. En we weten van vele bisstudenten dat ze geen kansen maken. We weten dat diegenen die minder dan 40% van de punten gehaald hebben in hun beste examen zittijd praktisch

geen slagingskansen hebben. Dat vind ik vooral erg hierom dat wanneer men het eerste jaar niet slaagt, men dat jaar toch niet helemaal verloren heeft. Men heeft mensen leren kennen, men heeft een wereld leren kennen. Wat men nog verder doet, dat jaar is niet verloren.»

Maar als je bis en je lukt weer niet, dan is dat eigenlijk verloren! Je kende die wereld al, en die stof kende je al ongeveer. Vooral psychologisch is het erg, omdat je je twee jaar ingespant hebt en nog geen resultaat hebt. Dat is vernietigend en dat vind ik menselijk het meest erg.»

Er is dus een kluit van redenen. Om het met Creten te zeggen: «Je kan niet echt één reden naar voor schuiven. Wat opvallend is, is dat we te maken hebben met een plots daling, maar alle redenen die ik nu aanhaal kunnen geen plots daling verklaren. Ze kunnen alleen een geleidelijke daling verklaren.»

Met andere woorden: we weten het niet. GF en BK

Raad van State alweer

Vorige week kon je in Veto al lezen over het arrest van de Raad van State. In dit arrest werd het geven van vrijstellingen voor een bisjaar als onwettelijk bestempeld. Deze uitspraak van de Raad lokte heel wat protest uit in Antwerpen en in Gent. De beloften die Coens vorige week maakte konden het protest in Antwerpen doen luwen, maar in Gent achtte men deze beloften geen voldoende garantie. Wat is er juist aan de hand?

Onlangs veroordeelde de Raad van State de Universitaire Instelling te Antwerpen omdat haar examenreglement het toeliet dat men vrijstellingen kon overdragen naar een bisjaar. Hoewel men in Antwerpen wel een extreem soepel systeem hanteert, dat veel gelijkens vertoont met een creditpuntensysteem, geldt deze uitspraak normaal gezien ook voor andere universiteiten waar dergelijke vrijstellingen worden toegestaan, ook het dan minder gemakkelijk. Zo bijvoorbeeld voor Gent, waar men vrijstellingen verkrijgt voor een bisjaar vanaf 12 op 20, op voorwaarde dat men gemiddeld 45% behaalt. Zo bijvoorbeeld ook voor Leuven, waar bidders, die hun zittijd volledig uitdoen, en een globaal resultaat van 50% behalen, vrijgesteld worden van vakken waarop ze 14 haalden (voor oefeningen en seminars is een 12 voldoende).

Probleem opgelost?

Voor al van de UIA zelf lokte het arrest van de Raad heel wat protest uit. De studenten gingen over tot actie en hielden de universitaire kampus een tijdlang bezet. Men onderhandelde met onderwijsminister Coens en deze beloofde een oplossing uit te dokteren. Hij beval vervolgens de universiteiten aan om dit jaar hun examenreglementen nog niet te veranderen — dat zou volgens hem een soort kontrakbreuk betekenen.

Wel stelde hij dat de universiteiten tegen begin van volgend academiejaar hun reglementen zullen moeten in overeenstemming brengen met de wet. Ook zei Coens dat zijn bedoeling is om zo gauw mogelijk de bestaande wetgeving t.a.v. de universitaire diploma's te veranderen, en minstens door middel van een wet het creditpuntensysteem in te voeren. Aan de UIA stelde men zich met uitspraak van Coens tevreden en schortte men voorlopig alle geplande acties op.

In Gent daarentegen vond men dat de zaak hiermee nog lang niet is opgelost. Men gaat nu nog steeds onverdroten verder met het voeren van acties. Men wijst er hierbij op dat de aanbeveling van Coens om tot volgend jaar te wachten met de aanpassing van het examenreglement, de rechtszekerheid van de studenten niet kan garanderen. De wettelijkheid van de diploma's die worden uitgereikt aan mensen die ooit eens gebist hebben en toen van enkele vrijstellingen konden genieten, zou in de toekomst wel eens aangevochten kunnen worden.

Bovendien is men er niet happig naar dat het examenreglement vol-

gend jaar gewijzigd zou worden dat vrijstellingen voor een bisjaar eruit zouden verdwijnen. In Gent zit men dan ook nog het probleem dat de dekaan van de Rechtsfakulteit, prof. Gijbrecht, ondertussen reeds liet weten dat hij het arrest van de Raad van State in zijn fakulteit al dit jaar zal toepassen.

Tenslotte wordt er ook voor gevreesd dat Coens in de akties van de studenten een alibi gaat zoeken om de wet op het universitair onderwijs aan te pakken. Coens zou een grondige wetswijziging willen doorvoeren die echter heel wat meer behelst dan het legaliseren van vrijstellingen voor een bisjaar. In Gent wijst men op de risico's die aan zo een wetswijziging verbonden zijn. Een nationaal aktiecomitee dat vorige week vrijdij in Gent samenkwam, eiste van Coens trouwens dat hij voorlopig slechts een minieme wetsverandering zou invoeren, die de huidige toestand konsolideert. Een radicale wijziging van de wet is op korte termijn niet haalbaar en ook niet wenselijk, zo stelt men. Vooralere men aan andere punten van de wet raakt, die niet onmiddellijk iets te maken hebben met vrijstellingen, moet men daarover ook eerst de studenten raadplegen.

Leuven

In de Algemene Studentenraad van Leuven maakte men gróssó modo dezelfde analyse van de situatie als in Gent. De Algemene Vergadering van Sociale Raad uitte reeds zijn ongenoegen naar aanleiding van de feiten en Kringraad begon ondertussen met het verspreiden van informatie. Voorlopig is het echter nog wachten naar de respons van de kringen zelf, die eventuele konkrete akties zullen moeten dragen.

Men zal bij het voeren van een campagne rond het vrijstellingensysteem wel best letten op twee verschillende aspecten van de zaak. Het eerste betreft het vrijwaren van de vrijstellingen zelf en de rechtszekerheid van de studenten die op basis van het huidige juridisch aanvechtbare examenreglement een diploma krijgen.

Het tweede behelst een eventuele wijziging van de wet op de universitaire diploma's, die heel fundamentele kwesties omvat en waaraan een aantal risico's voor de studenten verbonden zijn.

Het feit dat men vanuit de studenten een legalisatie van de vrijstellingen zou wensen, houdt niet automatisch in dat men zich ook akkoord zou verklaren met, bijvoorbeeld, de onvoorwaardelijke invoering van het creditpuntensysteem, of de institutionalisering van een derde cyclus. Twee maatregelen die, wanneer ze uitgevoerd worden, zouden leiden tot een verlenging van de normale studieduur.

De problematiek is dus heel wat ingewikkelder dan ze op het eerste zicht lijkt. Meer informatie volgt nog. Kringraad-ASR plande een info-vergadering op donderdag 8 november, (de verschijningsdag van deze Veto), om 20.30 u. in Auditorium Vesalius. Meer informatie krijgt u daar. De rest is aan de lezer.

Wouter Colson

Procent geslaagden in de fakulteit Letteren en Wijsbegeerte

	1981	1982	1983	1984
Wijsbegeerte	62,5	64,8	56,4	52,2
Oude geschiedenis	57,8	58,8	57,1	58,1
Moderne Geschiedenis	41,9	49,1	52,1	43,1
Klassieke filologie	64,7	60,7	63,2	46,3
Romaanse filologie	40,3	44,2	43,2	40,1
Germaanse filologie	47,2	46,9	36,3	32,1
Slavistiek	64,2	62,5	62,5	64,0
Orientalistiek	59,5	58,4	76,5	50,0
Archeologie, Afd. A	55,5	56,3	57,7	52,3
Kunstgeschiedenis, Afd. B	40,6	42,7	43,5	48,2
Musikologie, Afd. C	60,0	45,7	61,3	42,9
Tot. Kunstgeschiedenis	49,0	47,7	56,9	48,8
Fakulteit	49,1	50,7	49,9	42,6

Gebrek aan maturiteit

Waarana ligt het dan, zal je vader denken. Je kan toch niet zómaar buizen!

Truyen: «Voor filosofie geldt dat de studenten een negatieve studiekeuze stellen, die te maken heeft met een gebrek aan maturiteit. De studenten wensen in een toestand van de humaniora verder te leven. Dan is filosofie een ideale richting, want het is algemeen vormend.»

zouden gaan, nu zeggen: 'laat ons eens de unief proberen, desnoods met een paar jaar bissen'.

Een andere overweging is dat we misschien minder goede studenten krijgen omdat letteren en wijsbegeerte uit de lagere sociale klassen rekruteert, en het zou kunnen dat een aantal van die mensen financieel afgeschrikt worden.»

Misschien wat werk voor sociale raad?

(vervolg van p. 1)

patroon zal men opteren? Wie zal en kan beslissen? Welke socio-economische verhoudingen en politieke posities werken hinderend of bevorderend?

De machtsproblematiek (het 11.11-tijde van 1984) illustreren we door in te gaan op de opgave waarvoor de vluchtelingen zich zag van vandaag geplaatst zien. Anderzijds pogen we het tweede element, dit van culturele eigenheid en *self-reliance* te onderlijnen door wat in te gaan op de filosofie van het project.

Macht-Tegenmacht

Het vluchtelingenprobleem is ontstaan juist ten gevolge van het konflikt tussen Ethiopië en Somalië over de Ogaden (1977-1978). Het is vrij klaar dat de steun van de USA, de SU en Cuba (rechtstreeks en onrechtstreeks) de meest verklarende variabele is in de streek.

Het is onze visie dat de Russische en Cubaanse interpretatie dat in Ethiopië een oprechter "revolutionair" gebeuren plaats vond, geen steek houdt. Hun wijziging van kamp voorafgaande aan het gewapend konflikt, was wellicht ingegeven door andere factoren (belang op wereldvlak kwa strategische positie). Zo ook blijft de houding van de VS dubieus. De huidige steun aan Somalië zou men maar al te graag leveren aan Ethiopië in ruil ten minste voor de verankering van hun politiek kleurtje.

clan-kulturen, gekenmerkt door een eigen kultus en geschiedenis. Typerend zijn de gezangen die de heroïsche strijd van de voorvaders verhalen. Het is duidelijk dat eigen scholing van de jongeren hierin onontbeerlijk is. Ook op dit vlak heeft het bewind in Somalië een zekere machtshefboom in handen. In zekere zin wordt een groot deel van de elite uit de kampen genomen in het politiek-economisch systeem. Vanuit een opgevaardeerde positie wijgeren zij nog langer de identifikatie met de volksgenoten uit de kampen.

Filosofie van het project

Er zijn heel wat elementen die ten voordele spreken van het project dat de studenten dit jaar kozen. Het betreft een vorming van vrouwen (afkomstig uit de Hiranstreek) in het vluchtelingenkamp te Jalalapsi op het vlak van de tuinbouw. Het aspect tuinbouw kadert in de senteringsopdracht. Een aanpassing die voor andere volken eeuwen in beslag heeft genomen, dient nu op een uiterst korte periode te gebeuren. Opmerkelijk is de wijze van inselen op de bestaande socio-kulturele verhoudingen, met name de centrale rol van de vrouw, die uiteindelijk de eetgewoontes bepaalt.

Een ander punt is de weloverwogen kleinschaligheid van het project, gekombineerd met het principe van *self-reliance*. Heeft men toch zijn les geleerd uit voorgaande projecten? Zo werd een achttal jaren geleden een groots visproject opgezet met een gesofistikeerde vloot en de nodige

De positie op nationaal vlak is evenmin gunstig voor de vluchtelingen in Somalië. Het regime duldt men gedwee, het bezit immers de machtspositie van gastland. Bovendien kijkt men machteloos toe hoe Ethiopië de 'verlaten' gebieden systematisch toewijst aan nieuwe bewoners.

Kernprobleem blijft de vrees voor de vorming van een *diaspora*, een volledige spreiding van de volksgroep, gepaard aan een totale integratie zodat de socio-kulturele eigenheid volledig teloor gaat. Om dit te vermijden zouden de vluchtelingengebieden een economisch leefbare kans moeten bieden. De nomadenleefwijze is volledig onmogelijk geworden. Dit is hoofdzakelijk het gevolg van het verlies van de uitgestrekte gebieden en dit van de veestapel (kamelen, geiten).

De levenssituatie in die kampen is vaak erbarmelijk. In feite is men helemaal afhankelijk van de internationale solidariteit. De voedselbedelingen gebeuren via de 'gouvernementele' kanalen, zodat dit in het voordeel speelt van het regime in Somalië. Die machtspositie vindt slechts een evenwichts-element in de 'niet-gouvernementele' akties!

Ook politiek-sociaal zijn er bepaalde voorwaarden waaraan dient voldaan, opdat de groepsidentiteit behouden zou blijven. In de Hoorn Van Afrika vindt men traditionele

installaties. Maar door het eetgedrag — men weigerde vis te eten — werd alles een maat voor niets. Nu wordt de visvangst verkocht aan de buurlanden tegen harde *currencies* en kan men zich terecht vragen stellen bij de bestemming van die gelden.

Anderzijds kan dit project al een eerste klein stapje betekenen in de richting van een minder afhankelijk positie ten aanzien van de internationale hulpakties. Wij wensen hier de zin van die akties helemaal *niet* in vraag te stellen. De situatie is momenteel uiterst précair! We hebben in De Hoorn wellicht te maken met de grootste hongersnood sinds de laatste tien jaar! De berichtgeving is alles behalve bevredigend. Wellicht maken we best een uitzondering voor Ethiopië die de laatste weken al een paar maal als 'hot news' de aandacht kreeg. Men moet tegelijk werken aan een lange-termijn-strategie die begint op het laagste mogelijke niveau.

Het project kreeg het advies van het Family Life Centre te Jalalapsi en loopt in samenwerking met OXFAM. De bevredigende resultaten van andere projecten die al een tijdje lopen in die vluchtelingenkampen versterken het vertrouwen in de degelijkheid van het project.

Tom Dumon

Peter Bruegelmans
(voor werkgroep derde wereldwerking)

POSTERS — GADGETS

Filmaffiches (o.a. American Gigolo, Psycho 2)

POSTERS
WENSKAARTEN
POSTKAARTEN
GESCHENKEN
voor alle omstandigheden

Naamsstraat 53

Leuven

(ADVERTENTIE)

Nieuwe zaakvoerders bij Acco

Je weet het of je weet het niet, maar Acco s.v. wordt bestuurd door een kollege van zaakvoerders. Daarin zeten naast de direktors van de verschillende afdelingen en de direktiekommissarissen ook traditioneel en statutair 4 oudstudenten-zaakvoerders en 4 studenten-zaakvoerders. Deze laatste werden traditioneel maar niet statutair aangeduid door Sociale Raad. Je raadt het natuurlijk al: KrULse problemen zijn vanop afstand te ruiken. Maandag 29 oktober. De algemene ledenvergadering begon zoals allen eerder formeel met het goed-

keuren van het door de kommissarissen bevestigde financieel verslag '83-'84. Kwam dan het hete hangijzer aan bod: de samenstelling van het nieuwe kollege van zaakvoerders. Even proberen te schetsen.

Niet alleen de *studentenafvaardiging* stelde problemen, ook moest er een opvolger komen voor de overleden Gust Mangelschots als *oud-student* zaakvoerder. Hiervoor waren er twee kandidaten. Eenzijds een nieuweling, Jan Van Damme, behorend tot de akademisch personeel, anderzijds Walter Reynders, tot dan toe Acco-kommissaris. In geval van verkiezing van deze laatste moest er dus ook een *nieuwe kommissaris* worden aangeduid. Daarvoor waren er ook twee kandidaten, ene Els, assistente bij ekonomie,

KrUL-redenering die we niet zo helemaal begrijpen. Bovendien deed Pol Bosman van VRG (KrUL dus) een nogal emotionele oproep "om toch alstublieft rekening te houden met die 8000 studenten die wij vertegenwoordigen", waarin een twijfelachtige ondertoon van dreiging te horen was.

Kwam dan, ter plekke bedacht, van direktur Georges Polfers het voorstel om het kollege uit te breiden tot het statutair maksimum aantal van vijf oudstudent-zaakvoerders en vijf student-zaakvoerders. Van deze laatste zou er dan één voor de KrUL zijn.

Nadat enkele andere oud-studenten zich achter dit voorstel hadden geschaard en een zwaar nog meer emotioneel getinte oproep tot eendracht hadden gelanceerd, werd er in frakties overlegd. Na wat intern gekibbel, besliste de Sociale Raad fraktie rijk gemotiveerd te onthouden. Sociale Raad kan er principieel niet mee akkoord gaan dat een organisatie die nog geen enkele sociale werking heeft (en bovendien voor een groot stuk rust op een kring die traditioneel Acco's stokken in de wielen steekt) zomaar kan gaan mee beslissen in het beleid van Acco. Anderzijds is er de bedrijfseconomische kant van Acco, die het niet toestaat dat Acco mee betrokken raakt in de huidige studentenkantoorverze, wat allicht zou gebeuren als KrUL niet tot Acco zou worden toegelaten. Het valt inderdaad te vrezen dat KrUL in dat geval Acco zou gaan bemiddelen. De onverzoenbaarheid van de ze beide overwegingen leidt noodgedwongen tot onthouding.

KrUL bleek zich wel met het 4 + 1 kompromis te kunnen verzoenen. Het werd dan ook per stemming aanvaard, zodat voor KrUL nu zittend Ann Lamote (Apollon); voor Sociale Raad Geert Stubbe (ex-musikologie), Bart Nel (Informatika), Piet Delrué (Medika), en Bert Malliet (VTK).

Acco was ook aanwezig op de boekenbeurs te Antwerpen. Onder-tussen is Acco alweer enkele beheerders rijker. (foto Veto)

boekhoudkundig geschoold, en Frank Uyttendaele, wiens mandaat als student-zaakvoerder vanwege Sociale Raad afliep, minder boekhoudkundig geschoold, maar met meerdere jaren ervaring binnen Acco. Bent u nog mee? Zo niet, herles dan even, want het speelt allemaal wel zijn rol.

Oud-studenten

Als oudstudenten-zaakvoerders werden dan zonder problemen zowel Jan Van Damme als Walter Reynders verkozen. Handig meegenomen aan dit voorstel was dus dat het dilemma Jan kontra Walter omzeild was. De vrijgekomen plaats van kommissaris werd bij stemming met duidelijke meerderheid toegekend aan Frank Uyttendaele.

Tot slot nog even dit. Tijdens de discussie die avond hoorden wij uit de mond van Ann zelve de opmerking dat KrUL in Acco wil zetelen "om mee te werken". Nu ze het mandaat hebben, zullen ze waarschijnlijk gaan nadenken wat dat meewerken moet gaan inhouden. Wat er ook van zij, we nemen ze bij hun woord.

BM

Krultis

VTK — "Geen algemene ledenvergadering over het VTK-standpunt in verband met de twist tussen ASR en KrUL", zo besliste de TK-raad van 30 oktober. Ook het voorstel een informatieve vergadering zonder beslissingsmacht te beleggen werd afgeweerd. Men was van oordeel dat overhaasting uit den boze is, gezien de leeftijd van KrUL en haar prestaties tot nu toe, waar nogal wat vraagtekens achter geplaatst werden. Wel zou er in het daags daarop ter perse gaande kringblad, een tekst afgedrukt worden die het standpunt van het presidium weergeeft. Deze tekst werd trouwens zo ongeveer door de hele TK-raad beaamd.

Daartegenover staat het initiatief van gewoon lid Aart Vogel. Deze is begonnen handtekeningen en bijhorende lidkaartennummers te verzamelen. Haalt hij er 350 bij mekaar dan kan hij een AV afdwingen. Tot tweemaal toe ekspliciet naar zijn motivering gevraagd waarom er überhaupt zo dringend een beslissing moet genomen worden, bleef de man het antwoord schuldig.

BM

Buiten zijn STELLA gekend
om zijn verse belege broodjes
en verse soep

Café
IN DE COMMERCE

H. Hooverplein 16 22.55.78 3000 LEUVEN

ADVERTENTIE

Is het feit te bestaan geen reden op zichzelf?

In 1956 bewerkte de ook in Europa bekende Japanse auteur Yukio Mishima vijf traditionele Nô-spelen, waaronder *Sotoba Komachi* (de honderdste nacht). Het verhaal is dat van een dichtster die de oude (onsterfelijke?) vrouw Komachi ontmoet, en op haar verliefd wordt. Ondanks herhaalde waarschuwingen vanwege de vrouw speelt de dichtster zijn liefde uit. Deze gesprekshandeling betekent zijn dood. Enkel het verlangen bleek leefbaar te zijn.

Oppervlakkigheid

De voorstelling begint met een korte monoloog, uitgesproken door Willy Thomas, nog voor je in de "eigenlijke" speelruimte komt. Vele toeschouwers verwachten zich daaraan niet, en ze staan er dan ook wat hulpeloos bij. Gepoogd wordt de voorstelling te omkaderen (en/of gevarieerder te maken), maar echt nodig vind ik dat niet, toch niet op deze manier.

Wanneer iedereen gezeten is, wordt langzaam — erg fragmentair — Mishima op de toeschouwers losgelaten. De beelden bereiken de toeschouwer wel; Mishima blijft op een afstand.

Anders dan bij bv. Paul Peyskens,

gende rollen zoals vriende of dansende koppels, een musicerende Det Peyskens, en agent: een allegaartje — van koude, machteloze waanzin ten antwoord is er niet, wel verbittering tegen de achtergrond van onverschilligheid.

Lege doos

De vrij korte voorstelling (ca één uur) zorgt ervoor dat de produktie een groot deel van haar kracht ontleent aan het samenballen van het getoonde, tegelijk doet alles te anekdotisch aan.

"Mijn reden tot leven? Is het feit te bestaan geen reden op zichzelf?" vraagt Komachi aan de dichtster. Dit is ook van toepassing op de voorstelling zelf. Wat ook de bedoeling moge zijn,

Dito'Dito: verbittering tegen een achtergrond van onverschilligheid.

(foto Stefan Loecx)

Dito'Dito — een nieuw en (nog?) niet gesubsidieerd teatergezelschap rond Guy Dermal en Willy Thomas — waagde zich aan het op het toneel zetten van deze produktie in een regio van Guy Dermalen met zeven acteurs.

"Op het toneel zetten" is bij deze produktie echter wel een verkeerde — althans niet letterlijk te nemen — uitdrukking: de acteurs spelen, bewegen en musiceren in een lange smalle ruimte die afgezet is met goudkleurige wanden. Een ruimte waarin ook het beperkte aantal toeschouwers — vierenzestig per voorstelling — zitten; teater is fictie, een spel, de toeschouwer krijgt ook zijn rol en kan dus net zo goed in het decor zitten.

die Tjechof als het ware syntetiseert en zo tot een verkorting van de verbeelde voorstelling komt, heeft Dermal oppervlakkigheid als criterium genomen. Tema's zijn de macht van het onafwendbare, de drang naar liefde (de mooie vrouw), de zucht naar onsterfelijke, kortom Het Verlangen. Of om het met Mishima te zeggen: "Noodlot » Schoonheid » Dood" (geciteerd in het overigens verzorgde programmaboekje).

De dichtster (Vic Mees, niet in zijn beste rol tot nu toe) heeft als tegenspeelster Karen De Visscher (die zeer vlot, bijna 'natuurlijk' speelt). De dichtster als tere (het verlangen), Komachi als antitese (het cynisch afwijzen ervan), de 'omstaanders': zwij-

ndringend is de voorstelling niet. Pseudo-patetiek en neo-intellectualisme wordt daarmee wel ontlopen, maar is dat geen gemakkelijheidsoplossing?

Nergens in de voorstelling wordt de toeschouwer geërgerd of verontrust, maar ook nergens echt gefascineerd, tenzij door het prachtige decor. De voorstelling blijkt zo een lege doos te zijn, verpakt in luxe-(goud)papier. Maar wie van een 'mooie', spannende voorstelling houdt, komt aan zijn trekken, want er gebeuren zeer leuke dingen, en het gebruik van de ruimte (het decor is van Johan Daenen) is zeer inventief. Het stuk is nog bekijken op dinsdag 13, woensdag 14 en donderdag 15 november in de Vlamingenstraat '83. Wim Geleyn

Ons landje was steeds rijk aan al dan niet miskende artiesten. Waarom zou je onze driekleur niet beeldhouwen? Of de onbekende soldaat uitbeelden?

Een en ander zal dan na een Deskundige Selectie tentoongesteld worden op één van de twee groots opgezette exposities die in de maand december zullen te zien zijn (één in 't Stuc en één in de Dijlemolens).

Is je project financieel niet haalbaar, of vind je bij je cultuuraufgevaardigde geen gehoor, kom dan gerust even langs op 't Stuc. Vraag er naar Wim de Mont of Karel Lanno.

Laat wel iets weten vóór half november!

Trek erop uit met je fotograaf en maak een fotoreportage of — beter nog — een diavoorstelling over typisch Belgische (wan)toestanden. Een dampend frietkot voor een beschermd monument. De koning die een handje toesteeft bij de bietenoogst...
Laat je fantasie werken en teken, schilder of kladder iets Belgisch.

Artists only: Belgium Mythology

Vorig jaar riep de Algemene Vergadering van Kultuurraad, in samenwerking met Het Vitalisme en het IRC (Independent Research Center), *Belgium Mythology* uit tot gezamenlijk project. Er zou, naar december toe, gewerkt worden om een tentoonstelling in elkaar te steken over ons O dierbaar Vaderland. Dit is enkel mogelijk met de hulp van studenten.

Daarom zijn wij, cultuuraufgevaardigden aller kringen, op zoek naar creatieve studenten, die België plastisch weten uit te beelden. Kneed ons landje naar je eigen beeld en gelijkenis, sticht een authentiek België, maak een vaderland waarvoor je nog kan sterven!

Konkreet kan je op verschillende manieren meewerken:

Anne Clark & David Harrow New wave in de Manhattan

In Londen, al lang een broei-nest van ontwikkelingen in de moderne muziek, bestaan er naast de big business ook nog diverse kleinschalige, weinig commerciële en idealistische labels. Eén daarvan, Red Flame, zette eind '83 met heel zijn artiestenstal een gezamenlijke toernee op, die ook langs Brussel passeerde. Het orgelpunt van dat concert (met o.a. Patrick Fitzgerald, David Harrow, Shiny Two Shiny) in de Beursschouwburg was: ANNE CLARK.

Harrow begon al vroeg met muziek; eerst speelde hij drums, later bas en toetsen. Hij studeerde kunstgeschiedenis, grafische kunsten en fotografie, en organiseerde diverse exposities van zijn werk, gekombineerd met performances. Hij werkte samen met The Box, en later vooral met Anne Clark; eerst als designer, later als haar begeleider bij concerten, en als komponist. Als solo-arties bracht Harrow een single ("Our litte girl") en een LP ("The Succession") uit.

Het platendebut van ANNE CLARK dateert van 1982: de mini-elpee "The Sitting Room". In de zomer van '83 treedt ze dan met de LP "Changing Places" naar buiten. Daarop worden haar poëtische teksten begeleid door muziek van Vini Reilly (van Durutti Column) en David Harrow, die elk één kant voor hun rekening nemen. De pers spreekt van "een schitterende elpee, eigentijds en toch tijdloos, eerlijk en charmant" (uit: De Mondaine, febr. '84).

ANNE CLARK komt uit Zuid-Londen. Ze begon — naar eigen zeggen — reeds zeer jong met schrijven. Ze was o.a. redaktrice van "Riot Stories", een blad van Paul Weller, beter bekend als voorman van Style Council en voordien The Jam. Zij probeerde uit te vinden waarom de gevestigde uitgever zich vrijwel alleen bezig hielden met grote namen als Harold Robbins, en bijna nooit een kans gaven aan jonge auteurs. Tenslotte wist ze een uitgeverij ervan te overtuigen een antologie van poëzie en proza door jonge schrijvers uit te geven ("Hard Lines", 1983). Clark schreef zelf o.a.

In '84 heeft ze een kleine hit met een maxi-versie van haar zeer dansbare song "Sleeper in Metropolis". Nog enkele maanden later, in september '84, is ze één van de blijkvaarders op het Futurama-festival te Deinze. Onlangs verscheen haar nieuwe plaat "Joined up writing", die zeer gunstige reakties meekreeg.

Anne Clark, samen met David Harrow, te smaken in Leuven.

een script voor een televisie-dramaproduktie voor Channel 4. De muziek daarvan was van Vini Reilly, David Harrow, Patrick Fitzgerald en Virginia Astley.

Eind '80 begon ze 'live' op te treden. Op één van de concerten werd ze gezien door DAVID HARROW. Hij vond zichzelf beter dan haar begeleidingsgroep en ging zichzelf dan ook aanbieden als vervanger. Sindsdien treedt hij samen met haar op.

ANNE CLARK en DAVID HARROW zijn op donderdag 8 november in de Manhattan te Leuven.

Het voorprogramma bij dit concert is méér dan een opvuller: MENSEN BLAFFEN. Dit zestal uit Aalst bereikte dit jaar de finale van de Rock Rally en had, volgens bepaalde persbesprekingen, even goed de winnaar kunnen worden. De muziek van deze formatie, onder aanvoering van de getalenteerde zangeres Sylvie Honnay, kan omschreven worden als zeer ritmische new wave. Hun akt is bizar en stuwend. Humo schreef: "Sensualiteit, melancholie en eigenzinnigheid werden hier samengekneden alsof het niks was, en uit die chaos groeden songs met een présence, die vanop een hechte funkbas alle ruimte lieten voor de elementaire sax en een sterke zangeres."

E.P.

De werkplaats van Belgium Mythology

Graduaat godsdienstwetenschappen

Is het nu twee of is het drie jaar?

De studenten die zich dit jaar inschreven voor graduaat godsdienstwetenschappen zitten in de moeilijkheden. Zij weten nu — eind oktober — nog steeds niet zeker of ze twee of drie jaar moeten studeren om hun diploma te behalen. Het 'graduaat' godsdienstwetenschappen is een opleiding op universitair nivo voor leraar in het lager secundair onderwijs. De duur van de opleiding was tot nu toe twee jaar.

Op 26 juni schreef minister van onderwijs Coens een circulaire naar de regentaten en normaalscholen. Zij moeten hun opleidingen van twee op drie jaar brengen. Het laatste halve jaar zou compleet uit stages bestaan.

Noch de fakulteit godgeleerdheid, noch de K.U.Leuven ontvingen een gelijkaardige brief in verband met het graduaat. Zo ontstond een dubieuze situatie. De studenten die zich gingen inschrijven voor het graduaat kregen op de hallen te horen dat hun studietijd twee jaar zou bedragen. In het college-rooster voor het academiejaar '84-'85 stond deze richting aangeduid met een eerste en een tweede gedeelte, elk voor de duur van één studiejaar dus. Op het sekretariaat van de fakulteit was men minder zeker, en in het begin van het academiejaar vertelde een profaan de studenten van het eerste jaar dat ze voor drie jaar op de banken moesten zitten. Niemand bleek dus zeker te weten of de regeling van Coens op het graduaat toepasbaar was. Op de eerste onderwijscommissie van het departement godsdienstwetenschappen werd de situatie echter iets duidelijker.

Toen het punt van het graduaat op de vergadering ter sprake kwam,

pleitten de studenten er dadelijk voor dat het graduaat godsdienstwetenschappen gedurende dit academiejaar zeker op twee jaar zou worden gehouden. De argumentatie luidde dat het kollegerooster en de informatie die verstrekt was op het studentensekretariaat de kersverse studenten van het graduaat in de overtuiging hadden gebracht dat de duur van deze opleiding nog twee jaar bedroeg. De meerderheid van de profen konden dit standpunt bijbrengen. Maar daarmee was het probleem nog niet opgelost. Enerzijds blijft de overheid onduidelijk: zij zwijgt in alle talen. Anderzijds is er nog een juridisch probleem. Als de opleiding in Leuven dit jaar op twee jaar blijft, zal het diploma dan evenwaardig blijven aan dat van een driejarige opleiding? Hierbij moet vermeld worden dat aan de Gentse Rijksuniversiteit het graduaat toch op drie jaar is gebracht.

Aan de hand van deze affaire kan men toch wel enige vraagtekens zetten bij het onderwijsbeleid. Op zijn minst zou men toch wel mogen verwachten dat de nodige informatie wordt doorgegeven. Maar op het moment weten de studenten van het graduaat nog niet eens de duur van de studie die ze aanyatten.

H. Van Cauwenberghe
W. Colson

De studenten van het graduaat van godsdienstwetenschappen weten niet of ze nu twee dan wel drie jaar op de banken moeten blijven zitten. De studenten pleiten om de opleiding dit jaar toch nog op twee jaar te houden. (foto Veto)

RvS toch een kaartersklub?

Nieuwe samenstelling van de Raad voor Studentenvoorzieningen

“Een universiteit, dat is een gemeenschap op zichzelf, met nood aan eigen structuren en eigen beheersorganen”, zou één of andere filosoof ooit kunnen gezegd hebben. En gelijk zou ie gehad hebben.

Aan de KUL zijn er twee raden die, elk op een ander terrein, het inhoudelijk beleid van de universiteit bepalen.

De *Akademische Raad* houdt zich bezig met de “wetenschappelijke en pedagogische materies”, het onderzoek en de aggregatie bijvoorbeeld. De studentenspraak hier, want die is statutair voorzien, werd traditioneel georganiseerd vanuit *Kringraad-ASR*. Over de recente evolutie hierin kon u reeds lezen in de vorige Veto's.

Beleidsorgaan nummer twee aan de KUL is de *Raad voor Studentenvoorzieningen (RvS)*, verantwoordelijk voor het sociale welzijn van de student, wat neerkomt op het neerhalen van de financiële drempels die het minder-begoeden moeilijk of zelfs onmogelijk maken aan de universiteit te komen studeren. Tot verleden jaar werden de studentenafgevaardigden in deze RvS uitgestuurd en verkozen door *Sociale Raad-ASR*. Maar de oprichting in mei jongstleden van een nieuwe studenten-

koepel, de *KrUL*, heeft ook aan deze traditie een einde gemaakt. Hoe het hier zo ver kon komen, leest u hieronder.

Volledigheidshalve moet toch nog gewezen op nog een raad aan onze KUL, de Raad van Beheer. Deze raad oefent een ware suprematie uit over de *Akademische Raad* en de *Raad voor Studentenvoorzieningen*. Zij is het die de uiteindelijk beslissingen neemt, en aan wie de eerste twee verantwoording verschuldigd zijn. In de *Raad van Beheer* zijn de studenten dan ook niet in het minst vertegenwoordigd.

Men kan zich ook vragen stellen over de relevantie van de studentenvoortegenwoordiging op *Akademische Raad* en *Raad voor Studentenvoorzieningen*. Statutair zijn wij, de studenten, er immers duidelijk in de minderheid gesteld.

Maar over deze problematiek gaat het hier dus niet. Wél over hoe de studentenspraak, in zoverre ze dus reëel is, vandaag georganiseerd is. Meer bepaald op de *Raad voor Studentenvoorzieningen*.

“Den Irveeis”

Gemeenzaam kan men stellen dat de *Raad voor Studentenvoorzieningen (RvS)* het *KUL*-orgaan is dat de externe democratisering van de *KUL* moet bewerkstelligen. Dit is een zodanige toegankelijkheid dat mensen omwille van financiële redenen niet belet worden hun — nochtans intellectueel

begaafde — kinderen aan de *KUL* te laten studeren. Evenzeer natuurlijk moet ze een beleid voeren dat de zware studieoek drukt van studenten die “er geraakt” — de gemiddelde kotstudent in Leuven kost dit jaar om en bij de 150.000 fr.

Om dit beleid mogelijk te maken wordt de *RvS* door de Staat een pot geld ter beschikking gesteld, in '84 was dat zo'n 175 miljoen. Bemerkt dat het hier niet gaat om de overheidsgelden die naar studiebeurzen gaan, wat een andere manier is om het hoger onderwijs te democratiseren. Nee, die 175 miljoen zijn bestemd voor de *Sociale sektor* aan de *KUL*, die op het studiebeurzenstelsel een aanvulling en een correctie is.

Met deze staatsgelden, maar ook eigen inkomsten (onder andere de prijzen die de studenten zelf betalen, in de *Alma* bijvoorbeeld) heeft de *RvS* mettertijd dan ook een *Sociale sektor* uitgebouwd.

Belangrijkste onderdeel hierin is de *Alma*, waar de Leuvense student zijn inwendige kan versterken tegen verdraaid democratische prijzen. Ook op het vlak van de huisvesting speelt de *RvS* een belangrijke rol. Vooreerst door zelf studentenkamers ter beschikking te stellen aan lage prijzen, maar ook door de *Huisvestingsdienst*, een deelorgaan, dat de student gewijs maakt in de Leuvense kamermarkt en de juridische doelhof van zijn rechten en plichten als huurder.

Vermelden we nog de jobdienst, juridische dienst, psycho-medische dienst, vreemdelingendienst en dienst studiefinanciering, en u weet dat de *RvS* in de democratisering van het onderwijs een essentiële rol speelt. Zonder de *RvS* en haar (tot nog toe gevoerde, zie infra) beleid, zou studenten in Leuven voor een kotstudent wellicht geen 150.000 maar 250.000 fr kosten.

Sociale Raad op de RvS

Aangezien studenten toch de grootste belanghebbende partij zijn bij het beheer van een universitaire sociale sektor werden hen vijf van vijftien beheersmandaten toegekend. Vijf andere gingen naar personeelsleden van de *Dienst Studentenvoorzieningen* (iemand van *Alma*, iemand van de *Huisvestingsdienst* enzoverder) en de overige vijf naar profen. Wat die profen, weinig belang hebbende bij onze sociale sector, daar eigenlijk komen doen, weten wij ook niet.

Tot verleden jaar werden de vijf studentenmandaten op *RvS* opgevolgd door *Sociale Raad-ASR*, de vergadering van sociaal afgevaardigden uit de verschillende kringen.

Nu weet u ook dat sinds mei jongstleden een nieuwe overkoepelende studentenorganisatie bestaat in Leuven, die zichzelf als een reactie beschouwen op de *ASR* en wat daar fout aan zou zijn. En wat te verwachten was gebeurde: op de *RvS*-vergadering van vrijdag 26 oktober kwam die *KrUL* twee van de *RvS*-studentenmandaten voor zich opeisen. Argument: haar numerieke representativiteit (8 kringen van de 28 en 1/3 van de totale studentenpopulatie).

Niet wie, maar wat

Nu kan men zich afvragen of zo'n puur formeel criterium in deze zaak eigenlijk wel relevant is. Is, met andere woorden, een louter formele representativiteit, die dus niet de minste inhoudelijke lading dekt, een voldoende grond om aan een “studentenkoepel” eigen vertegenwoordigers toe te kennen? Of nog: volstaat het voor een vertegenwoordiging om iemand te vertegenwoordigen zonder dat die iemand er een eigen mening op nahoudt?

Een konsekwente toepassing van dat principe zou er bijvoorbeeld op neerkomen dat op de *RvS* 20 studenten stemgerechtigd zouden zijn naast een prof en 1/4 personeelslid. Bovendien zouden ook *Moeder Izegemse* en het *Leuvense Studentikoos Kaartersverbond* een *RvS*-mandaat voor zich kunnen opeisen, want ook ze voldoen aan het enigste criterium van (een zekere) formele representativiteit. Een te vermijden toestand, dachten we.

Waar het in deze zaak inderdaad op aan komt is dat men vooral *inhoudelijk* representatief is, dat wil zeggen dat men werkt rond de *sociale sektor* en er iets over te zeggen heeft. En dat zijn, noch doen *Moeder Izegemse*, het *Kaartersverbond* en, tot bewijs van het tegendeel maar zeker nog dit jaar niet, de *KrUL*.

KrUL fuift weer

Dat de *KrUL* nog niet de minste inhoudelijke werking heeft rond de

demokratisering van het onderwijs heeft wordt door insiders trouwens volmondig toegegeven.

Maar er is meer.

Kan de *KrUL* eigenlijk wel werken rond de sociale sektor? En erger nog, wil ze dat wel?

a) Om met dat laatste te beginnen: 's mensen motieven zijn natuurlijk niet altijd even doorgroendelijk, maar enkele feiten spreken toch voor zich. Zo konden we in *Faze (KrUL-organen)* nr. 1 lezen wat de *KrUL* onder een sociale werking verstaat: “troost, steun of begeleiding schenken aan mensen die niet zoveel chance hadden als jij” (p. 28). Voorwaart het enige wat de *KrUL* in haar rubriek “Daadwerkelijk” te zeggen heeft. Over een preventieve, globale aanpak geen woord.

Treffend is ook dat *Ekonomika*, de grootste *KrUL*-kring, naast zijn pressies-ontspanning, sport, jaarwerk, service en financiën, ook één presis “serieuze zaken” heeft, die moet instaan voor “onderwijswerking, debatten, ekkursies en studentenmonitoring”. In de sociale problematiek is zelfs die ene serieuze niet geïnteresseerd.

b) Willen of niet, duidelijk is dat de *KrUL* niet kan werken rond de sociale sektor. Veelzeggend is het feit dat het voor de huidige acht *KrUL*-kringen zijn die de voorbije jaren weinig of geen interesse betoonden in sociale problematiek en omzeggens niet deelnamen aan de werking van de *Sociale Raad*. Als gevolg van die apatie kunnen ze op niet de minste kennis, ervaring of documentatie bogen.

Maar ook structureel biedt de *KrUL* niet de minste garanties voor een inhoudelijke sociale werking. Zo spreekt ze wel van werkgroepen allerhande, maar die hebben slechts een studie- en adviesfunctie. Wat de *KrUL* dan uiteindelijk doet wordt in en gesloten klubje van pressies beslist, pressies die zoals reeds aangegeven nooit van enige interesse in de sociale problematiek getuigden.

Bovendien werkt de *KrUL*, op één “administratief sekretaris” na, zonder professionele krachten. Nochtans toont de geschiedenis van de *Leuvense studentenvoortegenwoordiging* aan dat in belangrijke mate hierdoor de studenten aan de *KUL* nog iets in de pap te brokken hebben. De (halfzijdig betaalde maar meer dan voltijds werkende) vrijgestelden in de *ASR* zijn het die door hun kennis en tijd voor continuïteit en dus kwaliteit in de werking zorgen. Denken we alleen al maar aan de eksamen- en vakantieperiodes waarin studenten, op enkelen na misschien, op non-actief staan. Een ander voordeel van vrijgestelden is dat ze, als niet-studenten, dingen kunnen doen die studenten zich, omwille van hun afhankelijkheidspositie, niet kunnen veroorloven.

KrUL's kritiek op vrijgestelden is dat ze teveel macht zouden hebben. Nochtans worden vrijgestelden democratisch verkozen, hebben ze geen stemrecht op vergaderingen, en worden ze gedurig gecontroleerd en zodig gesankoneerd door de raad waarvoor ze werken.

(vervolg op p. 7)

KULTUURLEVEN

maandblad voor cultuur en samenleving

Ravenstraat 112, 3000 LEUVEN tel. 22 92 21

10 maal per jaar (van januari tot december)

abonnement: 700 fr., studenten: 550 fr.,

(blijft in '85),

rek. 423-4385241-09.

oktober: - de jeugd van de derde wereld en de derde leeftijd van Europa
- de terugkeer van de goden

november: - «wij moeten de bevrijdingstheologen helpen»
- pelgrims en barbaren

december: - Vlaanderen anno 2000 (dossier)

telkens: 100 fr per los nummer.

Ook een abonnement? Haast je dan! Volgende week een aantal bladzijden naar aanleiding van de boekenbeurs...

Opendeurdag in het vrouwenhuis

Een nieuw begin...

“H et vrouwenhuis” is voor de meeste studenten in Leuven een begrip. Zaterdag 20 oktober was er een opendeurdag, een ideale kans om er eens dichtbij kennis mee te maken. Wat zijn de doelstellingen van het vrouwenhuis? Wat doen ze precies? Wat voor vrouwen zitten daar? Welke vrouwen zijn er welkom? Bestaat het vrouwenhuis nog wel?...

Die zaterdagmorgen stapte ik het vrouwenhuis binnen. Men komt in een uiterst gezellige ruimte terecht. De vrouwen van het vrouwenhuis (waaronder studentinnen, dopsters, werkende vrouwen, huisvrouwen, moeders, lesbiennes...) waren tegen iedereen zeer contactvriendelijk. Besteet bij beetje kwamen andere vrouwen binnen zodat het redelijk druk werd. Rond 11.30 uur ging men dan van start met het programma dat begon met de voorstelling van het vrouwenhuis.

Diana vertelde dat de werking de laatste twee jaar eerder 'plat' lag. Begin van dit jaar kwam er dan nieuw bloed bij. Men besloot opnieuw te starten met het vrouwenhuis maar dan met een ander uitgangspunt. Het is nu de bedoeling naar een ruimer publiek toe te werken en geen algemene standpunten in te nemen. Het vrouwenhuis is zeer pluralistisch ingesteld. Alle soorten vrouwen van alle soorten strekkingen en ongeacht hun stadium

AD VALVAS

Germania

• Donderdag 8 november om 20.00 u: opening danskursus in Arenberg Instituut, Naamsestraat 96

Historia

• Donderdag 8 november om 20.30 u: in groep naar Rosas

Katechetika

• Donderdag 8 november om 20.30 u: 3^e presidium in de living van de fakbar

Medika

• Dinsdag 13 november: TD 2^e dok geneeskunde in Club 2000, onder Salons Georges

Politika

• Donderdag 8 november: mode-show in Politika-kaffee
• Dinsdag 13 november: 1° bar-krukkavond in Politika-kaffee

Psychologie

• Donderdag 8 november om 14 u: lay-out Neuroosje; om 20 u redaktie Neuroosje
• Dinsdag 13 november om 20 u: ASR-Krul-debat in Psychologisch instituut (Michtotte). Moderator: Prof. R. Lagrou; gevolgd door Café chantant in de Shrink
• Woensdag 14 november: broodmaaltijd ten voordele van De Dam in de Shrink
• Donderdag 15 november om 20 u: Kringvergadering

Monica Gundrum

Kaarten op RvS

(vervolg van p. 6)

In deze kritiek op ASR is de KRUL trouwens verbijsterend inkonsekvent: blijkbaar gaat ze enkel op voor Sociale Raad en Kringraad, en niet voor Sportraad en Kultuurraad die nochtans met evenveel of zelfs met meer professionele krachten werken, maar waartegenover de KRUL loyaal is gebleven.

Begrijpe wie kan. De meest waarschijnlijke verklaring is eigenlijk dat de KRUL gewoon niet wil dat er nog rond de demokratisering van het onderwijs gewerkt wordt. Maar daarmee zitten we alweer bij a).

De KRUL faalt wéér

Men kan nog bedenkingen maken bij het fenomeen "KRUL". Zeer significant is bijvoorbeeld, we stipten het hoger reeds aan, dat ze in haar kritieken op de ASR (de vrijgestelden...) haar pijlen uitsluitend richt op Sociale Raad en Kringraad, en loyaal blijft tegenover Sportraad en Kultuurraad, die nochtans een identieke structuur en organisatie hebben als de eerste twee. Zo blijven de KRUL-kringen deelnemen aan alle vergaderingen en activiteiten van SPORA en KURA, en werd beide zelfs al geld beloofd voor wanneer de KRUL subsidies zou krijgen. Is het de KRUL dan toch om te doen elke werking rond de demokratisering van het onderwijs onmogelijk te maken?

Iets anders, haar ondemokratisch karakter met name. In KRUL's pas uitgegeven statuten kunne we lezen dat er een Centraal Orgaan is opgericht dat bestaat uit twee mensen per kring, omzeggens alle bevoegdheden heeft (artn. 2, 3, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11 en 13 — te veel om op te noemen dus) en op de

U HOUDT VAN STRIPS?
KOM KIJKEN BIJ
J.M.LODDEWYCKX
TIENSENSTRAT 87
3000 LEUVEN

DUPUIS
LOMBARD
ELSEVIER
STANDAARD
CASTERMAN
OBERKON
DE VLIET
HET VOLK
BRABANTIA NOSTRA
E. A.
MAGAZINE N.
TIJDSCHRIFTEN

OPEN

ma. tot vr.
6 tot 18 u.

zaterdag
7 tot 14 u.

ADVERTENTIE

koop toe gesloten vergadert (zelf spreken ze van een "politburo"). Alleen al daarom — uiteindelijk gaat het hier om de *dictatuur van pressies* — ware het jammer mandaten (en subsidies) aan de KRUL te geven.

Schertsvonting

Deze en andere bedenkingen schreef de Algemene Vergadering van Sociale Raad neer in een omstandige nota die ze op de RvS-vergadering van 26 oktober aan profen en personeel uitdeelde. Aan die overwegingen koppelde ze de eis om voor het komende academiëjaar geen RvS-mandaten aan de KRUL te geven. Tot oktober '85 een behoud van de vijf SORA-mandaten dus; niets

zou haar beletten om dan de zaak opnieuw te bekijken.

De personeelsfractie had aanvankelijk wel oren naar dit standpunt. Toch wilde ze de KRUL een kans geven, en stelde een 4 (SORA), 1 (KRUL)-verhouding voor.

De schertsvonting die toen volgde, willen we je besparen. Ze beschrijven zo de faam van de RvS trouwens geen goed doen. Toch de opmerkelijkste feiten op een rijtje.

Op het voorstel van de personeelsfractie hoefden de aanwezigen KRUL-mensen niet eens zelf te reageren, dat deed RvS-voorzitter Sabbe voor hen.

(vervolg op p. 8)

DE SERIEUZE AVONTUREN VAN JOS VAN PULDERBOS

